

(roz. ze dne 10. března 1882 č. 14561, sb. č. 434). Ustanovení o neodolatelém nátlaku platí též pro přečiny a přestupky (§ 238). Ostatně viz čl. »Úmysl zlý«.

2. Donucení tvoří též skutkovou povahu určitých zločinů a přestupků, tak zejména při vydírání (§ 98 tr. z.), při nebezpečném vyhrožování (§ 99 tr. z.), při krádeži, bylo-li při ní užito nebezpečných výhrůžek (§ 179 tr. z.), při loupeži (§ 190 tr. z.), při neoprávněném donucení k uzavření sňatku se strany rodičů (§ 508 tr. z.).

3. V trestním řízení nesmí býti používáno hrozeb a donucovacích prostředků k tomu, aby obviněný byl pohnut k doznání nebo k jiným určitým výpovědím (§ 202 tr. ř.).

4. Též v trestním řízení důchodkovém vylučuje neodolatelý nátlak přičetnost (§ 15 ad 3 tr. z. důch.). Doznání má průvodní moc jen potud, pokud bylo učiněno dobrovolně (§ 686 lit. a tr. z. důch.).

Strany sporné viz Spor.

Stravovny.

Stravovny jsou jedním z nejnovějších pokusů v oboru chudinské policie; účelem jejich jest, aby lidem bez prostředků se potulujícím byla opatřena práce a výživa a aby tak před žebrotou byli uchráněni. Idea zaopatření a poskytnutí práce tvoří právě podstatu jedné z nejobtížnějších otázek v oboru chudinského zákonodárství. Ústavy práci sprostředkující, byť i byly sebe účelněji zařízeny, nestačí k tomu, aby zaopatřily práci zejména osobám cizím, které neznajíce země a lidu bez prostředků se potulují a jsou přímo nuceni žebrotou si zaopatřovati, čeho nejnutněji k výživě potřebují; stravovny mají právě této třídě, tedy nuzným potulujícím se osobám přispěti a jsou tudíž, jak již jméno samo naznačuje, ústavy, v nichž se má takovým nuzným k výdělku však způsobilým osobám strava a byt poskytnouti. Není však úkolem stravoven opatřiti takovým osobám výdělek nebo trvalé zaměstnání pro budoucnost, nýbrž poskytnouti toliko okamžitý útulek těm, kdo v cizině bez výdělku tékají a práci hledají nebo vůbec k práci jsou způsobilí; těmto má býti v jich nouzi udělením práce a poskytnutím stravy a bytu pro nejbližší čas vypomoženo. Stravovny mají však též účel další, totiž zabrániti tuláctví a žebrotě a slouží tudíž též chudinské policii.

V Nizozemí a Belgii byly již v roce 1823 zakládány chudinské kolonie, v nichž chudí jako osadníci měli býti zaměstnání a tím před žebrotou uchráněni; avšak následkem nedostatečné organisace nemají tyto kolonie žádných příznivých účinků.

Stravovny jsou výsledkem doby nejnovější. Zavedeny byly již ve většině rakouských korunních zemí, tak zejména v Dolních Rakousích (zák. ze dne 30. března 1886 č. 29 z. z. a nov. ze dne 23. března 1888 č. 45 z. z.), na Moravě (zák. ze dne 19. února 1888 č. 45 z. z.), ve Štýrsku (zák. ze dne 30. října 1888 č. 50 z. z.) a v Horních Rakousích (zák. ze dne 7. listopadu 1888 č. 23 z. z. a vyhláška ze dne 6. března 1889 č. 7 z. z.) a byly konečně v nejnovější době též v Čechách zřízeny (zák. ze dne 29. dubna 1895, část 15 z. z.).

Nejdůležitější ustanovení ohledně stravoven jsou:

Do stravoven se přijímají nuzní, avšak k práci způsobilí cestující obojího pohlaví bez ohledu na příslušnost. Místa, kde stravovny mají býti zřízeny, ustanoví zemský výbor ve zrozumění s místodržitelstvím. Osoby, které